

27. 11. 1905 13

№ 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
233, št. 13

Kraga Zofka!

Nisem ti mogel pisati,
prej, ne zameri!

Veselilo me bo, da te
spet enkrat vidim. Morda
dobim jutri dopisnico
od tebe, ob kateri mi
da prides. Tada Zofka
ne bodi huda, v družbo
te ne morem povesti,
ne potražam sam
v noheno in tudi
ne vem, kje bi jo
dobil. Z Vesnami je
od decembra nisem
občeval; sam ne
vem zakaj; morda
so mi predalec.

/s

Tudi k Macharju
leško da bi me
spravila. Kaj pa bi
tam? Saj ves, da
nisem rad med
ljudmi, tudi med
nejboljšimi me.

Ali sem ti bil
povedal, da mi ja
pisal Knapil - že
zdavnaj - dolgo pismo
v tvoji in moji stvari?
Nisem mu še odgovoril,
nemarnež! -

Telegrafirali mi
ni treba jutri o vsebnosti
moje komedije, saj
ho v# eredo dopoldne
tudi še čas. Moj

velik pogovor (a pogledaj
ga dobro, ker po navadi
se gnetiš in stercikah).
Saj pa bi hotel
povečati - pristikih
listih, ko bi vedel,
kaj ti jih dobil!

A glavno: končanja,
če je še tako majhen,
naj ne pozabijo poslati!
Prosim, povej do! -

Moje življenje
zopet, je jako klaverno,
zelo sem jako klaverno
tudi sem. Z velikim
pridom studijem na sebi,
kerko različni guete
in pretvarja biloveta.
Zelo intelektualno!
Kaj ti ti še o drugem
pisal - inj bave

nikoli govorila,
Zato lep pozdran
in na evidenji.

Juan
Cankar

Dunaj
27. febr. 1905

Dunaj XVI.

Lindauergrasse, 26. II. 19.

27/II/1905

(13)